

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

Bildestano archidiacono Vincon[ensis] uxoriu[m] se scribit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

LIBER EPISTOLARVM POGGII

Poggii florentinii Bildestino archidiacono Vincenzo S.D.P.
Pater charissime/silui tecum diutius q̄ tura in me benivolentia postulare
quidem obliuione tui: nam semp animo meo infixus heres: sed quia nihil accidit
in rebus meis quod magnopere tibi scribendū purarem. Nunc vero cum magis
in me mutatio facta sit: volui eam tibi notam esse: ut in ea re paulum mecum
deas/in qua ego plurimam voluntatem animo & corpore percepī. Sis me his
m̄s incertum quasi vīte cursum degisse: cum nec sc̄lum fugerem/nec clēm
equererem: cum tamen natura mea facerdotiū semper abhoruisse. Inq̄ ea clementia
etate: ut aliqñ mihi certa viuendi norma capescenda esset. Decreui: ex ore dñe
euit reliquā etatis nec in solitudine nec in orbitate viuerē. Itaq̄ licet aetate
de diei/ elegi mihi adolescentiā non solum forma egregia/ sed etiam ymbulū
quaē in mulieribus laudans p̄stantem. Serius inq̄ q̄ oportuit. Fatorid gelid
est fatius fuit aliqñ q̄ nunq̄: nec ut sapientes volunt/ unq̄ sera est ad bonos mores
eis via. Potuit ante hanc fieri. Sed non esse naūtus hancia quia omes mecum
equiescant/meis morib⁹/mcq̄ nature maxime congruentē. Nihil est enim qd̄ od̄
equitāta amplissimis morib⁹ dotata est. Qua in re maxime cōsolor: & deo gra
ias ago: qui cum semp/tum in fine dilexit me: qui plus mihi tribuit q̄ optalem
Cum igitur tuus in me a morte mihi notissimus: cuncti ego te maximi faciem
etellarū mihi quodāmodum exiftimū: te huius mei status facere centōre. Si cord
ationis meę p̄ticipem reddere. Vale. & me Dño cōmenda: & rescribe: desfa
Curie scies ab alijs. Florentiae. die vi. Februario.

Poggios pape refert actiones gratiæ de bñficijs ab eo collatis.

Qurānū sanctissime pater hoc nouū in me bñficiū tuum maius existat qd
vñbis satis tibi facere possum conabor ramen (ne ingratus om̄ino videar) atq[ue] tibi in pñsens grāz agere nō prout meret tua in me benignitas/sed prout in qñis
mei facultas & tempis patiunt. Nam si vellem om̄ia sermone complecti quæ
agendas gratias tua in me magnificētia meret; nimis longa/nechuius tempis ha-
benda mihi esset oīo. Quid enim hi ad pñsens gratias/qd optabilis esse debet;
me tua bñficiā ascribi in numerū collegi amplissimi; deputari ad id exercitio-
nus/ex quo & ampli dignitatē/& vite ornamenti sim cōlecturus? Hac in
nitate pater sanctissime adeptū me esse pñsiteor. & ultra qd dicit queat magna col-
latione affectū. Pulchritudinem suisce officiū ex quo possis tibi & tuis no solito
norē/dignitati/sed & opes honeste compare. At id pñrpare ab eis hoīibus defert ut
recusare illud honestius qd accipe putet. Non enim bñficiū qualitas/sed quantitas
tis cōditio extimanda est. Nam gratior ea esse debent / quæ sunt ab excellētia
Principe tributa. Itaq[ue] cum sciamus te eum esse/qui om̄is supiores Principes vni-
te & sanctimonia supares; qui semp dixeris doctos & probos viros; maiorem
imodum gratiam mihi esse debet: tua potissimum sanctitate in hoc dignitas ga-
dūr me esse collocatū. Velle pater sanctissime eam esse in me dicēti agenda
cultatem: ut & te protinus meritis digne cōendare & tibi ipsa gratias possim
referre. Verum alterius mihi facultas ablata est: cum tua ȳs tanta sit: ut om̄i
dicentū eloquentia supare videat: alterius potestas: cū nihil mihi p̄ter volumen
ad referendū grām supsit. Verum tamē id qd possum diligenter pñstabo: memori
sc̄ animū quo ad h̄ita supererit bñficiū accepti: atq[ue] ita in tua futurū potestate ut plā-
ne intelligas & corpus & hanc aīam dedit am tibi & dicatā esse. Deus qui t̄l be-
norū operū rectius iudex/retribuet pro me tibi pñstet; felicitatē ppetua quā exo-
ptas. Sed qm̄ mihi semp tua beniuolētia & grā opus est: te supplici oror ut me
in tuos suscipias: & bene agentē subleues ac fultentes. Ego ita in infinitū vitę mee car-
sum: ita pure & iuste tuebor munus mihi demandatū ut: merito letari possim
ad hoc genus officiū assumplisse. Vale.